

[Krag.]

lavere forrentede Typer. Men selvfølgelig, man maa jo være paa det rene med, at idet man hjælper inden for disse Typer af Debitorer, saa sker det ad helt andre Veje end dem, der betrædes for de højtforrentede Laans Vedkommende, idet denne Støtte paa 1 Promille for de eventuelle nye Laan, som ikke er Ombytningslaan, og forhøjet Støtte for de gamle Laan, dog saaledes, at Nedskrivningen af Rentebyrden ikke kan overstige Halvdelen af Afdraget pr. 11. Juni Termin 1934, i Virkeligheden er et direkte Tilskud til Rentelettelse, som kun kan dækkes ved en eller anden Form for Skatteudskrivning. Altsaa, jeg mener vel, at det er rationelt, naar man ser det i Relation til selve Konverteringsbestrebelseerne for de højtforrentede Laans Vedkommende, men allerede paa dette Punkt kommer jo den højtærede Minister ind paa det rene Tilskudssystem og dermed til Skatteudskrivning for Tilvejebringelse af de dertil fornødne Midler, og her strejfer vi derfor allerede i Starten det Spørgsmaal: Skal man bygge Støtten til Landbruget, forme Bestrebelseerne med Hensyn til Genskabelse af sund Økonomi i Landbruget paa dette Understøttelsesprincip, eller skal man undlade at gaa ad disse Veje? Det er jo Spørgsmaalet! Men jeg erkender, at det i denne Forbindelse rejser sig paa en Maade, som man maaske kan forsone sig med, og jeg vender mig derfor heller ikke afgørende imod dette Punkt inden for Lovforslaget, ikke mindst fordi det er rationelt at yde en saadan Støtte ogsaa til Debitorer inden for de lavere forrentede Typer.

I denne Forbindelse vil jeg sige, og det, synes jeg, skal siges her, og det skal siges endeligt og afgørende, at alle disse Mennesker i dette Land, som taler om, at naar man kan konvertere ned til 4 pCt., saa kunde man ogsaa konvertere ned til 3½ og 3 pCt., røber gennem denne Udtalelse kun den klareste Mangel paa Forstaaelse af hele dette Spørgsmaal. Thi naar man ser, hvilke Vanskeligheder det har medført at tilvejebringe Grundlaget for Konverteringen ned til 4 pCt., og eventuelt faar Oplysninger om, hvorledes det stiller sig med Hensyn til den videregaaende og hurtigere Gennemførelse af denne Konvertering ned til 4 pCt., saafremt dette Lovforslags Afsnit I gennemføres, saa vil man ganske sikkert derigennem faa en klar Forestilling om, at Muligheden for at tilvejebringe den Basis, der skulde til for at konvertere ned til lavere Typer, slet ikke er til Stede. Jeg synes, at man skulde een

Gang for alle høre op med at tale om denne Sag her i Landet, som om dette, hvilken Type der skal være den endelige efter Konverteringen, blot afhænger af Lovgivningsmagten, blot er et Spørgsmaal om et Pennestrøg, et Spørgsmaal, som afgøres ved, om man i tilstrækkeligt Tal rejser sig op i dette Ting eller bliver siddende, hvis nogen foreslaar det. Det nytter ikke, at man anlægger den Slags Betragtninger, og det er i Virkeligheden kun skadeligt for en sund finansiel Tilstands Tilvejebringelse her i Landet, naar man tror ved Masse-møder at kunne træffe Afgørelser i disse Spørgsmaal.

Den højtærede Minister foreslaar, at Hypotekforeningslaan i 5 pCt.s Serier skal standses, og at Reservefondsbidragene kan forøges inden for disse Foreninger gennem en Formindskelse af Afdragene, saaledes at Reservefondsførørelsen kan blive indtil ½ pCt. halvaarlig. Med de Erfaringer, man har gjort for en enkelt Hypotekforenings Vedkommende, er denne Bestemmelse sikkert vel anbragt, for det er jo ganske indlysende, at den Hypotekforeningsvirksomhed, som knytter sig til Landejendommene, er det betydeligt vanskeligere at udfolde paa sikker Grund, end hvor det drejer sig om Byeendomme, under Hensyn til de mere varierende Værdier, knyttet til Besætning og Inventar, som Landbrugsejendommene frembyder i Sammenligning med Beboelses-ejendomme i Købstæderne. Hertil er der jo saa endvidere knyttet en Bestemmelse, som findes i § 5, om, at Pantegølden i Tiden fra 11. December 1934 til 11. December 1938, bortset fra Kreditforenings-, Hypotekforenings- og Overformynderilaan, ikke maa stiftes med højere Rente end 4 pCt., saafremt Laanet befinder sig inden for 60 pCt. af Vurderingssummen til Ejendoms-skyld, og 4½ pCt., hvis Laanet ligger uden for denne Grænse. Jeg kan meget godt forstaa den gode Hensigt med dette Forslag, som jeg ubetinget sympatiserer med. Men jeg er rigtignok lidt bange for Konsekvenserne med Hensyn til Finansiering af ikke helt lidt Byggeri i den nærmeste kommende Tid, forudsat da, at disse Rentesaetser, 4 og 4½ pCt., ikke blot er nominelle, men ogsaa effektive, altsaa ikke foranderlige som Følge af den Kurspolitik, Udlaanerne nu engang maatte ønske at føre.

Men saa er der jo endelig Rentelettelsen paa de 1,3 pCt. af Kreditforenings-, Hypotekforenings-, Bank- og Sparekasselaan, denne Procentsats, hvorfra jo efter nærmere angivne Regler skal drages visse Beløb, 4 pCt. af Nettoformuen, som ligger over